

Kl. 14.55

Men jeg kan da i hvert fald give statsministeren den praktiske oplysning, at de spørgsmål, der er stillet fra socialdemokraters side her i dag, er afstemt mellem de tre socialdemokrater, så man behøver heller ikke gøre sig den interessante øvelse at fantasere om flere forskellige socialdemokrater.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der var ikke noget spørgsmål i det, hr. Mogens Lykketoft her sagde, så det kan vel næsten få lov til at tale for sig selv, idet jeg dog må konstatere, at hr. Lykketoft og hr. Jeppe Kofod altså har brugt hovedparten af tiden til at grave i fortiden.

Jeg har respekt for, at vi i sin tid har været uenige om grundlaget for krigen i Irak, men jeg synes, at hr. Lykketoft skulle gøre ligesom den franske udenrigsminister og sige: Javel, der kan være en uenighed i fortiden, men nu står vi over for en fælles udfordring i fremtiden, nemlig at få skabt et frit, moderne og demokratisk Irak, og lad os så være forenet om det.

Eftersom vi nu i morgen stemmer sammen om at forlænge de danske soldaters tilstedeværelse i Irak, så synes jeg, at det er mærkeligt at bruge en lejlighed som denne til at grave nogle grøfter, som jeg ikke synes eksisterer.

Mogens Lykketoft (S):

Hvis det af en eller anden grund ikke er blevet klart for statsministeren, hvorfor de her spørgsmål er blevet rejst, så skal jeg bare lige gentage det: Det er de, fordi vi godt kunne tænke os, at den danske regering havde en mere selvstændig og en mere kritisk holdning til, hvordan koalitionen i Irak, som man har bragt os ind i, skal udføre sit arbejde. Det er i håb om på den måde lettere end ved de nuværende og hidtil anvendte metoder at vinde de fleste irakeres tillid og opbakning til den demokratiske udvikling, som jo er begrundelsen for, at vi, til trods for vi måske kunne forestille os andre og mere nyttige måder, som Danmark kunne bidrage til Iraks genopbygning på, alligevel er gået med til det næste halve års forlængelse.

Jeg tror ikke, at der er nogen som helst uenighed mellem det, den franske udenrigsminister har sagt i Sharm el Sheikh, og det, vi mener. Det, vi stiller spørgsmål til statsministeren om, er, om han har nogen som helst selvstændig opfattelse af, hvordan koalitionen skal anvende sine kræfter i Irak, og om han nogen sinde har tænkt sig at fremføre den over for USA.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg alt sammen redegjort for i dag. Jeg konstaterer bare, at i morgen står regeringen og Socialdemokraterne og andre partier sammen om at forlænge de danske soldaters tilstedeværelse i Irak med et mandat for deres opgave, som vi også er enige om.

Så er det bare, jeg undrer mig over, at Socialdemokratiets formand i dag prøver at grave en grøft, som jeg ikke føler eksisterer. Jeg synes, at dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik tjener sig bedst ved, at den kan hvile på et så bredt fundament som muligt. Derfor glæder jeg mig over, at vi i morgen stemmer sammen om at forlænge de danske soldaters tilstedeværelse i Irak, men jeg beklager, at vi i dag skal bruge tid på at skabe kunstige skel. Det synes jeg ikke tjener formålet.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er der et afsluttende spørgsmål fra hovedspørgeren, hr. Jan Trøjborg.

Jan Trøjborg (S):

Jeg er selvfølgelig glad for, at statsministeren interesserer sig for, hvordan jeg har det, og at han har sin egen fortolkning af det. Imidlertid tror jeg, at jeg ved, hvordan statsministeren har det. Han synes, det er sjovt at prøve at se, om han kan lave lidt polemik og et forsøg på at tegne forskellige linjer i den socialdemokratiske spørgerække.

Jeg kan fortælle, at det er der ikke tale om. Tværtimod tror jeg, at jeg har været en af dem, der har været mest kritisk over for regeringens passive tilpasning til den amerikanske indsats i Irak efter krigen. Jeg synes, det er trist for den videre danske debat, at regeringen har været så ukritisk i forhold til, hvordan amerikanerne har tilrettelagt forsøget på at vinde freden. Jeg har udtrykt mig ganske skarpt i forhold til den amerikanske indsats, men jeg skal da gerne gentage det næste onsdag, hvis statsministeren opfordrer til det.

Jeg vil gerne sige, at jeg jo følte, at der var lidt imødekommenhed hos statsministeren, men at han ikke havde fået forberedt sig på spørgsmålet og ikke havde læst det. For det, jeg spørger om, er rent faktisk: Kan Folketinget få en samlet status i foråret i god tid, inden vi igen får en diskussion om forlængelse af det danske mandat?

Vi har, synes jeg, et forholdsvis mangelfuldt grundlag for diskussion om og stillingtagen til forlængelse af mandatet. Derfor vil jeg gerne bede om, at statsministeren i hvert fald går hjem